కహందు దౌలత్ డాంగ్డే
వర్సెస్
జె వంత్రావ్ యాదవ్ రావ్ ఖరడే మరియు ఇతరులు.
ఫిబ్రవరి 14,1996
[కుల్దీప్ సింగ్ మరియు ఎస్. సగీర్ అహ్మద్, న్యాయమూర్తులు]

బొంబాయి కౌలుదారీ మరియు వ్యవసాయ భూముల చట్టము, 1948:

సెక్షన్లు 2 (7ఎ), 32ఎఫ్ (1) (ఎ) నిబంధన, 88సి – వ్యవసాయ భూమి ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందినది–కొనుగోలు చేయడానికి టెనెంట్ హక్కు – 1981 లో విభజన సమయంలో వితంతువు వాటాలో ఉన్న భూమి – ప్రొసీడింగ్స్ వితంతువు విషయంలో యు/ఎస్.1981లో ముగిసింది – భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి కౌలుదారు యొక్క నోటీసు – నిర్వహించబడింది, భూమి 1.4.1957 పై కౌలుదారుగా ఉండటం, దానిని కొనుగోలు చేయడానికి కౌలుదారుకు అర్హత ఉంది – సెక్షన్ 32ఎఫ్(1)(ఎ)కు నిబంధన ప్రకారం వితంతువుకు వర్తించని విభాగం యొక్క నిబంధనలు – కాల్పనిక విభజన భావనను విభాగం యొక్క నిబంధనలలో చదవలేము.

హిందూ చట్టముః

తిరిగి సంబంధ సిద్ధాంతం – ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి–1.4.1957కి ముందు నుండి ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన వితంతువు సభ్యురాలు – 1961లో విభజన జరిగింది – బొంబాయి కౌలుదారీ మరియు వ్యవసాయ చట్టం కింద కార్యకలాపాలు – బాంబే టెనెన్సీ అండ్ అగ్రికల్చరల్ ల్యాండ్స్ యాక్ట్, 1948 యొక్క సెక్షన్ 32ఎఫ్ (1)(ఏ) ప్రకారం కౌలుదారు ద్వారా విచారణలు – నిర్వహించిన, కాల్పనిక విభజన భావనను సెక్షన్లోని నిబంధనలలో చదవలేము.

కౌలుదారుచే ల్యాండ్ చట్టము, 1948–

వితంతువు కూడా సభ్యుడిగా ఉన్న 'ఎ' ఉమ్మడి కుటుంబంలోని సభ్యుల్లో ఒకరు విభజన కోసం దాఖలు చేసిన దావాలో, 1961లో రాజీ డిక్రీ ఆమోదించబడింది, దాని ఫలితంగా వివాదంలో ఉన్న భూమి 'ఎ' వాటాగా వచ్చింది. బొంబాయి కౌలుదారీ మరియు వ్యవసాయ భూముల చట్టము, 1948లోని సెక్షన్ 88సి కింద మినహాయింపు సర్టిఫికేట్ కోసం 'ఎ' దరఖాస్తు చేసింది. వివాదంలో ఉన్న భూమి యొక్క

కౌలుదారు అయిన అప్పీలుదారు ఈ విచారణలను వ్యతిరేకించారు. 1969లో 'ఎ' మరణించిన తరువాత, ఆమె వారసులు విచారణను కొనసాగించారు మరియు 1.12.1981న పరిష్కరించారు. ఆ తరువాత, అప్పీలుదారుడు చట్టములోని ఎస్.32 ఎఫ్ (1) (ఎ) కింద చర్యలను ప్రారంభించాడు. 'ఏ' 1.4.1957కి ముందు నుండి వితంతువు కావడంతో, అప్పీలుదారుడు ఎస్.32 ఎఫ్ (1) (ఎ) కింద చట్టబద్ధమైన వ్యవధిలో నోటీసు ఇవ్వలేనందువల్ల భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి అర్హత లేదని ప్రతివాదులు వాదనను ప్రతిఘటించారు. రెవెన్యూ పాధికారులుతో పాటు మహారాష్ట్ర రెవెన్యూ ట్రిబ్యునల్ అప్పీలుదారుకు భూమిని కొనుగోలు చేసే హక్కు లేదని పేర్కొంది; మరియు ఆ భూమిని స్వాధీనం చేసుకున్న వారికి అప్పగించాలని అతన్ని ఆదేశించారు.

ప్రతివాదులు, అప్పీలుదారు ఉన్నత న్యాయస్థానంలో పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. 'ఎ' వితంతువు అయినప్పటికీ, ఉమ్మడి కుటుంబంలో సభ్యుడు మరియు ఎస్.32ఎఫ్ (1) (ఎ) కు మినహాయింపు ప్రకారం, ఎస్.32 ఎఫ్ రక్షణకు అర్హత లేదు; 1969లో 'ఎ' మరణించినప్పుడు చట్టములోని ఎస్.88 సి కింద విచారణ పెండింగ్లో ఉంది మరియు పైన పేర్కొన్న కార్యకలాపాలు ముగిసిన వెంటనే అప్పీలుదారు 32 ఎఫ్ (1) (ఎ) కింద నోటీసును పంపారు; మరియు వివాదంలో ఉన్న భూమికి 'ఎ' యజమాని అయిన విభజన డిక్రీ ఒక కుట్రపూరిత డిక్రీ అని మరియు విభజన లేనందున, ఎస్ యొక్క నిబంధనలు ఎస్.32ఎఫ్ (1) (ఎ) ప్రస్తుత కేసుకు వర్తించదు. ఉమ్మడి కుటుంబ సభ్యులలో ఒకరు 1956 మార్చిలో విభజనను కోరారని, అందువల్ల ఉమ్మడి కుటుంబం యొక్క హోదాను విడదీయడం ఆ సమయంలో జరిగిందని, 1961లో ఆమోదించిన సమ్మతి డిక్రీ 1956 నాటిదని, దాని పర్యవసానంగా 1.4.1957 పై ఉమ్మడి కుటుంబం ఉండదన్న అప్పీలుదారు వాదనను ఉన్నత న్యాయస్థానం తిరస్కరించింది మరియు రిట్ పిటిషన్ ను తొలగించింది. వ్యధితుడు అప్పీలుదారు ప్రస్తుత అప్పీల్ను దాఖలు చేశారు.

అప్పీల్ను అనుమతించిన ఈ కోర్టు

పేర్కొన్నారు. 1. అప్పీలుదారుడు ఏప్రిల్ 1, 1957 న వివాదంలో ఉన్న భూమికి కౌలుదారుగా ఉన్నాడు మరియు బొంబాయి కౌలుదారీ మరియు వ్యవసాయ భూముల చట్టము, 1948 లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నాడు. చట్టము కలిగిఉండు 32-ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని మినహాయింపు ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు ఆకర్షించబడలేదని పేర్కొనడంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం తప్పు చేసింది. [615 – A, 617-ఎఫ్]

2.1. సెక్షన్ యొక్క నిబంధనల నేపథ్యంలో చట్టంలోని సెక్షన్ 32ఎఫ్ (ఏ)(1) యొక్క నిబంధనలకు ఆకర్షితుడయ్యే సందర్భంలో కాల్పనిక విభజన భావన ఆకర్షించబడదు. అలాగే రిలేషన్ బ్యాక్ సిద్ధాంతాన్ని విభాగానికి సంబంధించిన మినహాయింపు భాషలో చదవలేము.వికలాంగుల వర్గాల వెలుపల కనీసం ఒక సభ్యుడిని కలిగి ఉన్న ఉమ్మడి కుటుంబంలోని వితంతువు/వికలాంగ సభ్యునికి, మార్చి 31, 1958వ తేదీకి ముందు ఉమ్మడి కుటుంబంలో అటువంటి వ్యక్తి యొక్క వాటాను పరిమితులు మరియు హద్దుల ద్వారా వేరు చేసి, భూమిలో అటువంటి వ్యక్తి యొక్క వాటాను వేరు చేసినట్లు విచారణలో మామ్ లత్ దార్ సంతృప్తి చెందితే తప్ప, ఈ నిబంధన యొక్క ప్రయోజనాన్ని ఇవ్వలేమని ప్రత్యేకంగా అందిస్తుంది. [618 – ఈ, సి–డి]

2.2. ప్రస్తుత కేసులో, 1961లో డిక్రీ తేదీ వరకు 'ఎ' వాటాను పరిమితులు మరియు హద్దుల ద్వారా వేరు చేయలేదు. ఇది మార్చి 31, 1958 వ తేదీకి ముందు చేయబడనందున, చట్టంలోని సెక్షన్ 32 ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని నిబంధనలను 'ఎ' కి వర్తింపజేయబడలేదు. [618 – ఎఫ్]

ఎ. రాఘవమ్మ వర్సెస్ ఎ. చెంచమ్మ, ఎఐఆర్ (1964) ఎస్ సి 136; పుత్రంగం–మా వర్సెస్ ఎం. ఎస్. రంగన్న, ఎఐఆర్ (1968) సుప్రీంకోర్టు 1018 మరియు శ్రీమతి కృష్ణబాయి గణపత్ రావ్ దేశ్ముఖ్ వర్సెస్ అప్పాసాహెబ్ తుల్జారామ్ రావు నింబాళ్కర్, ఎఐఆర్ (1979) సుప్రీంకోర్టు 1880, సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ అధికార పరిధి : 1995 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెం. 5400.

1994నాటి సి.డబ్ల్యు.పి.నెం.5020 లో బొంబాయి ఉన్నత న్యాయస్థానం 16/20/22-6-94 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలుదారు తరపున ఎమ్ ఎస్ జె. ఎస్. వాడ్.

ప్రతివాదుల తరపున వి. బి. జోషి మరియు ఉమేష్ భగవత్.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు వెలువరించినది

కుల్దీప్ సింగ్, జె. అప్పీలుదారు వివాదంలో ఉన్న వ్యవసాయ భూమికి కౌలుదారు. ఆ భూమి అంజనాబాయి యాజమాన్యంలో ఉండేది. ఆగస్టు 8, 1969న ఆమె మరణానంతరం, ఇక్కడ అప్పీల్లో

ప్రతివాదులు అయిన హీరాబాయి మరియు ద్రౌపదబాయి యజమానులు అయ్యారు. వ్యవసాయ భూముల ట్రిబ్యునల్ బొంబాయి కౌలుదారీ యొక్క సెక్షన్ 32 పి తో చదివిన సెక్షన్ 32 ఎఫ్ కింద కార్యకలాపాలలో మరియు వ్యవసాయ భూముల చట్టము, 1948 (చట్టము) వివాదంలో ఉన్న భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి అప్పీలుదారుకు హక్కు లేదని నిర్ధారణకు వచ్చింది, అందువల్ల ఆ భూమిని ప్రతివాదులకు అప్పగించాలని ఆదేశించారు. ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా దాఖలు చేసిన అప్పీల్ను అహ్మద్ నగర్ లోని సబ్ డివిజనల్ ఆఫీసర్ పార్నర్ డివిజన్ తోసిపుచ్చింది. అప్పీలుదారు దాఖలు చేసిన పునర్విచారణ దరఖాస్తును కూడా మహారాష్ట్ర రెవెన్యూ ట్రిబ్యునల్, పూణే తోసిపుచ్చింది. అప్పీలుదారు, ఆ తరువాత, బాంబే ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని ఔరంగాబాద్ బెంచ్ ముందు చట్టము లోని రిట్ పిటిషన్ ద్వారా అధికారుల ఉత్తర్వులను సవాలు చేశారు అది జూన్ 22, 1994న కొట్టివేయబడింది. అప్పీలుదారు-కౌలుదారు చేసిన ఈ అప్పీల్ ఉన్నత న్యాయస్థానం తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా ఉంది.

మనం వాస్తవాలను క్లుప్తంగా తెలియజేయవచ్చు. ఒకరు యాదవ్ రావు @ యాదూ ఖారుడే మరియు అతని ముగ్గురు కుమారులు బాబూరావు, జయవంతరావు మరియు శంకర్-అతని భార్య అన్జనబాయి నుండి మరియు పూర్వపు భార్య నుండి నాల్గవ కుమారుడు బాలు ఉమ్మడి కుటుంబాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఉమ్మడి కుటుంబం ఆస్తిలోని తన వాటాను విభజన మరియు స్వాధీనం చేసుకోవాలని కోరుతూ బాబూరావు శ్రీగొండలోని సివిల్ జడ్జి కోర్టులో సివిల్ దావా వేశారు. దావాను ట్రయల్ కోర్టు ఏప్రిల్ 6, 1961న రాజీ డిక్రీ మార్గం ద్వారా పరిష్కరించింది. ఆస్తిని రాజీ డిక్రీ ఫలితంగా పరిమితులు మరియు హద్దుల ద్వారా విభజించబడిందని వివాదాస్పదంగా లేదు. వివాదంలో ఉన్న భూమి అంజనాబాయి వాటాకు వచ్చింది. ఏప్రిల్ 1, 1957 (టిల్లర్స్ డే) కి ముందు నుండి వివాదంలో ఉన్న భూమికి అప్పీలుదారు కౌలుదారు అని కూడా వివాదాస్పదంగా లేదు.

టిల్లర్స్ డే తరువాత, అంజనాబాయి చట్టము సెక్షన్ 88 సి కింద మినహాయింపు-సర్టిఫికేట్ కోసం దరఖాస్తు చేసింది. ఈ చర్యలను ఉన్నత న్యాయస్థానానికి తీసుకువెళ్లారు, అది అసలు అధికారికి పరిష్కరించడానికి దానిని రిమాండు చేసింది. అంజనాబాయి మరణం తరువాత, ఆమె వారసులు విచారణను కొనసాగించారు, చివరకు డిసెంబర్ 1, 1981 న అదనపు తహసీల్దార్ ద్వారా పరిష్కరించబడ్డారు.

ఈ చట్టం కింద అధికారుల ముందు ప్రతివాదుల కేసు ఏమిటంటే, మరణించిన అంజనాబాయి ఏప్రిల్ 1, 1957 కి ముందు నుండి వితంతువు కావడంతో, అప్పీలుదారుడు భూమిని కొనుగోలు చేయాలనే తన కోరికను సూచిస్తూ చట్టము సెక్షన్ 32 ఎఫ్ (1ఎ) కింద నోటీసు ఇవ్వడం తప్పనిసరి. ఈ నోటీసు చట్టబద్ధమైన వ్యవధిలో ఇవ్వబడనందున అప్పీలుదారుకు భూమిని కొనుగోలు చేసే హక్కు లేదు. ప్రతివాదుల అభ్యర్ధనను దిగువ కోర్టులన్నీ ఆమోదించాయి. చట్టములోని సెక్షన్ 88సి కింద విచారణలు పెండింగ్లో ఉన్నాయని, అది 1981లో ముగిసిందని అప్పీలుదారు వాదన. ఆయన ప్రకారం, చట్టములోని సెక్షన్ 88సి కింద కార్యకలాపాలు ముగిసిన తర్వాత నిర్ణీత వ్యవధిలో అవసరమైన నోటీసు ఇచ్చారు.

అప్పీలుదారు క్రింది కోర్టుల ముందు కూడా వాదించారు, భూమి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి కావడంతో మరియు వారు సెక్షన్ 32 ఎఫ్ (1) (ఎ) లో పేర్కొన్న ఏ వర్గానికి చెందని ఉమ్మడి కుటుంబంలో ఒకటి కంటే ఎక్కువ మంది సభ్యులు కావడంతో, సెక్షన్ 32 ఎఫ్ యొక్క నిబంధన వర్తించదని మరియు వివాదంలో ఉన్న భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి అప్పీలుదారుకు హక్కు ఉందని. దిగువ కోర్టులు దీనిని తిరస్కరించాయి.

సంబంధితమైన 32ఎఫ్ (1) మరియు 88సి సెక్షన్లు పునరుత్పత్తి చేయబడ్డాయి :

"సెక్షన్ 32ఎఫ్ (1) మునుపటి విభాగాలలో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ –

(ఎ) భూస్వామి మైనర్ లేదా వితంతువు లేదా ఏదైనా మానసిక లేదా శారీరక వైకల్యానికి గురైన వ్యక్తి ★ ★ ★ సెక్షన్ 31 కింద కౌలుదారుని రద్దు చేయడానికి అటువంటి భూస్వామికి అర్హత ఉన్న కాలం ముగిసినప్పటి నుండి ఒక సంవత్సరంలోపు సెక్షన్ 32 కింద అటువంటి భూమిని కొనుగోలు చేసే హక్కు కౌలుదారు కలిగి ఉంటాడు (మరియు కౌలుదారు కొనుగోలు హక్కును వినియోగించుకునేలా చేయడం కోసం, భూస్వామి కౌలుదారుకు మెజారిటీ వచ్చినట్లు తెలియజేయాలి మరియు ఆ వ్యవధి ముగిసేలోపు సెక్షన్ 31 ప్రకారం కౌలును రద్దు చేయడానికి భూస్వామికి హక్కు ఉంది):

(అయితే, అటువంటి వర్గానికి చెందిన వ్యక్తి ఉమ్మడి కుటుంబంలో సభ్యుడు అయితే, ఉమ్మడి కుటుంబంలో కనీసం ఒక సభ్యుడు ఈ ఉప విభాగంలో పేర్కొన్న వర్గాలకు వెలుపల ఉంటే, ఉమ్మడి కుటుంబంలో అటువంటి వ్యక్తి వాటా మార్చి 31,

1958 వ తేదీకి ముందు వేరు చేయబడి ఉంటే తప్ప, ఈ ఉప విభాగం యొక్క నిబంధనలు వర్తించవు. భూమి యొక్క విస్తీర్ణం, అంచనా, వర్గీకరణ మరియు విలువను పరిగణనలోకి తీసుకుని, మొత్తం ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిలో ఆ వ్యక్తి వాటాకు సమాన నిష్పత్తిలో, భూమిలో అటువంటి వ్యక్తి వాటా వేరు చేయబడిందని విచారణలో మామ్ లతా దార్ సంతృప్తి చెందుతాడు, మరియు పెద్ద నిష్పత్తిలో కాదు)

"88 సి (1) (విభాగాలు 33-A, 33-B మరియు 33-C ద్వారా అందించబడిన విధంగా సేవ్ చేయండి, విభాగాలలో ఏమీ లేదు) 32 నుండి 32-ఆర్ (రెండింటినీ కలుపుకొని) అటువంటి భూమి ఆర్థిక హోల్డింగ్ మరియు అటువంటి వ్యక్తి యొక్క మొత్తం వార్షిక ఆదాయాన్ని అటువంటి భూమి అద్దెతో సహా రూ. 1,500 మించకపోతే ఏ వ్యక్తి లీజుకు తీసుకున్న భూములకైనా వర్తిస్తుంది:

అయితే, ఈ ఉపవిభాగంలోని నిబంధనలు అటువంటి భూమిని శాశ్వత కౌలుదారుగా కలిగి ఉన్న లేదా అటువంటి భూమిని శాశ్వత కౌలుదారుగా ఏ ఇతర వ్యక్తికీ లీజుకు ఇచ్చిన ఏ వ్యక్తికీ వర్తించవు.

(2) సబ్ సెక్షన్ (1)లో అందించిన మినహాయింపుకు అర్హులైన ప్రతి వ్యక్తి నిర్ణీత ఫారమ్ లో దరఖాస్తు చేయాలి. మామ్ లతా దార్ ఎవరి అధికార పరిధిలో ఉన్నారో, అతను లీజుకు తీసుకున్న భూమి యొక్క మొత్తం లేదా చాలా భాగం ధృవీకరణ కోసం నిర్దేశించబడిన వ్యవధిలో ఉన్నందున అతను అటువంటి మినహాయింపుకు అర్హుడు.

(3) అటువంటి దరఖాస్తును స్వీకరించిన తరువాత, మామ్ లతా దార్, భూమిని కౌలుదారు లేదా కౌలుల్దారులకు నోటీసు ఇచ్చిన తరువాత, విచారణ జరిపి, అటువంటి వ్యక్తి లీజుకు తీసుకున్న భూమిని 32 నుండి 32ఆర్ వరకు ఉన్న సెక్షన్ల నిబంధనల నుండి ఉప-సెక్షన్ (1) కింద మినహాయించబడిందా అని నిర్ణయించాలి.

(4) భూమికి మినహాయింపు ఉందని మామ్ లతా దార్ నిర్ణయించినట్లయితే, అతను అటువంటి వ్యక్తికి నిర్ణీత ఫారమ్లో సర్టిఫికేట్ జారీ చేస్తాడు.

(5) సబ్–సెక్షన్ (3) కింద మామ్ లతా దార్ నిర్ణయం అంతిమంగా కలెక్టర్కు అప్పీల్ చేయడానికి లోబడి ఉంటుంది,"

ఉన్నత న్యాయస్థానం ముందు అప్పీలుదారు ఈ క్రింది వివాదాలను లేవనెత్తారు:

(ఎ) అంజనాబాయి ఒక వితంతువు (వికలాంగ వర్గం) అయినప్పటికీ – ఉమ్మడి కుటుంబంలో సభ్యురాలు, ఇందులో ఒకటి కంటే ఎక్కువ మంది సభ్యులు వికలాంగులు కానివారు, అందువల్ల ఆమె సెక్షన్ 32 ఎఫ్ (1) (ఎ) యొక్క మినహాయింపు దృష్టిలో ఉంచుకుని చట్టము యొక్క సెక్షన్ 32 ఎఫ్ యొక్క రక్షణకు అర్హురాలు కాదు.

(బి) 1969లో అంజనాబాయి మరణించినప్పుడు చట్టము సెక్షన్ 88సి కింద విచారణలు పెండింగ్ లో ఉన్నాయి. ఈ విచారణ డిసెంబర్ 1,1981న ముగిసింది, ఆ తర్వాత వెంటనే అప్పీలుదారు సెక్షన్ 32ఎఫ్ (1ఏ) కింద 1982 ఫిబ్రవరిలో నోటీసు పంపారు. అయినప్పటికీ అప్పీలుదారుడు భూమిని కొనుగోలు చేయాలనే అతని ఉద్దేశం స్పష్టంగా మరియు స్పష్టంగా ఉన్నందున చట్టము యొక్క సెక్షన్ 88సి కింద విచారణను వ్యతిరేకించాడు. భూమిని కొనుగోలు చేసే అతని హక్కును సాంకేతిక కారణాల వల్ల ఓడించలేకపోయాడు.

(సి) వివాదంలో ఉన్న భూమికి అంజనాబాయి యజమాని అయిన విభజన ఉత్తర్వు కుట్రపూరిత ఉత్తర్వు. విభజన లేనందున సెక్షన్ 32–ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని నిబంధనలు ఈ కేసు వాస్తవాలకు ఆకర్షించబడలేదు.

చట్టము కలిగిఉండు 33–ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని మినహాయింపు ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలకు ఆకర్షించబడలేదని పేర్కొనడంలో ఉన్నత న్యాయస్థానం పేటెంట్ లోపానికి గురైందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ముల్లా యొక్క హిందూ చట్టంలోని 322 మరియు 325 పేరాలను హైకోర్టు ప్రస్తావించింది మరియు ఉమ్మడి కుటుంబంలోని సభ్యుడు ఉమ్మడి కుటుంబం నుండి తనను తాను వేరుచేసుకోవాలనే కోరికను ఇతర సభ్యులకు నిస్సందేహంగా తెలియజేసినప్పుడు, అతని వాటాను పొందే మరియు స్వాధీనం చేసుకునే హక్కును కలిగి ఉంటాడని విడిపోవడానికి అంగీకరించినా, అంగీకరించకపోయినా వాటా అభిశంసనకు గురికాదు మరియు ఉమ్మడి హోదాను తక్షణమే రద్దు చేస్తారన్న నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఎ. రాఘవమ్మ వర్సెస్ ఎ. చెంచమ్మ, ఎఐఆర్ (1964) ఎస్ సి 136;

పుత్రంగం-మా వర్సెస్ ఎం. ఎస్. రంగన్న, ఎఐఆర్ (1968) సుప్రీంకోర్టు 1018 మరియు శ్రీమతి. కృష్ణబాయి గణపత్ రావ్ దేశ్ముఖ్ వర్సెస్ అప్పాసాహెబ్ తుల్జారామ్ రావు నింబాళ్కర్, ఎఐఆర్(1979) సుప్రీంకోర్టు 1880లో ఈ కోర్టు తీర్పులపై ఆధారపడింది. బాబూరావు మార్చి 1956 నాటికే ఆస్తిని విభజించాలని కోరారని, ఆ సమయంలో ఉమ్మడి కుటుంబ హోదాను రద్దు చేయడం జరిగిందని హైకోర్టు నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఏప్రిల్ 6, 1961న ఆమోదించిన హైకోర్టు సమ్మతి డిక్రీ ప్రకారం 1956 నాటిది మరియు పర్యవసానంగా ఏప్రిల్ 1, 1957 (టిల్లర్స్ డే)న ఉమ్మడి కుటుంబం ఉండదు.

ఉమ్మడి కుటుంబం యొక్క విభజనకు సంబంధించిన కల్పిత కథలను చట్టంలోని సెక్షన్ 32-ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని నిబంధనలలో చదవలేమని మేము భావిస్తున్నాము. సెక్షన్ 32-ఎఫ్ (1) (ఎ) యొక్క నిబంధన ప్రత్యేకంగా వికలాంగుల వర్గాలకు వెలుపల ఉమ్మడి కుటుంబంలో కనీసం ఒక సభ్యుడిని కలిగి ఉన్న మైనర్, వితంతువు లేదా ఏదైనా మానసిక లేదా శారీరక వైకల్యానికి లోబడి ఉన్న ఉమ్మడి కుటుంబంలోని సభ్యుడు, కింది రెండు షరతులు నెరవేరితే తప్ప, పేర్కొన్న నిబంధన ప్రయోజనం పొందలేము:

(i) 1958 మార్చి 31వ తేదీకి ముందు ఉమ్మడి కుటుంబంలో అటువంటి వ్యక్తి యొక్క వాటాను పరిమితులు మరియు హద్దులు ద్వారా వేరు చేశారు.

(ii) విస్తీర్ణం, అసెస్మెంట్ , వర్గీకరణ మరియు భూమి విలువకు సంబంధించి భూమిలో అటువంటి వ్యక్తి యొక్క వాటా వేరు చేయబడిందని విచారణలో మమలత్దార్ సంతృప్తి చెందారు, మొత్తం ఉమ్మడిలో ఆ వ్యక్తి యొక్క వాటా అదే భాగం. కుటుంబ ఆస్తి మరియు పెద్ద నిష్పత్తిలో కాదు.

చట్టంలోని సెక్షన్ 32-ఎఫ్ (1) (ఎ)లోని నిబంధనల నేపథ్యంలో కాల్పనిక విభజన భావనను ఆకర్షించలేము. రెండు బహిరంగ చర్యలు పేర్కొన్న సెక్షన్లోని నిబంధనలో అంతర్లీనంగా ఆచరణలో మరియు వాస్తవంగా మార్చి 31, 1958కి ముందు జరిగి ఉండాలి. చట్టంలోని సెక్షన్ 39(1)(ఏ)కి సంబంధించిన నిబంధన భాషలో రిలేషన్-బ్యాక్ సిద్ధాంతం చదవబడదు.

ప్రస్తుత సందర్భంలో పైన పేర్కొన్న షరతులు ఏవీ నెరవేర్చబడవు.1961లో డిక్రీ తేదీ వరకు అంజనాబాయి వాటాను పరిమితులు మరియు హద్దుల ద్వారా వేరు చేయలేదు. మార్చి 31వ తేదీకి ముందు ఇది జరగలేదు కాబట్టి, 1958 సెక్షన్ 32 ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని నిబంధనలను అంజనాబాయికి

వర్తింపజేయలేకపోయింది. రెండవ షరతు కూడా నెరవేర్చబడలేదు.1958 మార్చి 31వ తేదీకి ముందు అంజనాబాయి వాటాను పరిమితులు మరియు హద్దుల ద్వారా వేరు చేయని కారణంగా, మామ్ లతా దార్ ఈ విషయంలో ఎటువంటి విచారణకు వెళ్ళే విషయము లేదు. చట్టము సెక్షన్ 32-ఎఫ్ (1) (ఎ) మినహాయింపు స్పష్టంగా చదివేటప్పుడు, ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలలో సంబంధాల సిద్ధాంతాన్ని చేర్చడానికి అవకాశం లేదు.

అందువల్ల, మేము, ఈ అంశంపై ఉన్నత న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును పక్కనపెట్టి, ఏప్రిల్ 1, 1957 (టిల్లర్స్ డే) న అంజనాబాయి ఉమ్మడి కుటుంబానికి చెందిన వ్యక్తి అని మరియు సెక్షన్ 32-ఎ ఎఫ్ (1) (ఎ) లోని నిబంధనలు ఆమెకు వర్తించవని నిర్ధారించాము.

మొదటి అంశంపై మనం తీసుకున్న దృక్పథం, ఈ సందర్భంలో తలెత్తే ఇతర అంశాలతో వ్యవహరించాల్సిన అవసరం లేదు.

మేము అప్పీల్ ను అనుమతిస్తాము, హైకోర్టు తీర్పును మరియు చట్టం కింద అధికారుల ఆదేశాలను పక్కన పెట్టి, అప్పీలుదారు ఏప్రిల్ 1, 1957న వివాదంలో ఉన్న భూమిని కౌలుదారు అని మరియు చట్టంలోని నిబంధనల ప్రకారం భూమిని కొనుగోలు చేయడానికి అర్హులని నిర్ధారిస్తాము. చట్టము కింద సమర్థ అధికారం ఇప్పుడు శాసనము అనుగుణంగా కేసుతో ముందుకు సాగుతుంది. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.